

Факультет технологій та дизайну
 Кафедра дизайну
 Освітній рівень перший (бакалаврський)
 Галузь знань 02 Культура і мистецтво
(шифр і назва)
 Спеціальність 022 Дизайн
(шифр і назва)
 Освітня програма Дизайн

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри _____
Базилюк Е.В.
 _____ 2023 року

ЗАВДАННЯ НА ДИПЛОМНУ РОБОТУ

Кухар Дарина Володимирівна
(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема проекту Художнє проєктування графічного оформлення аудиторії кафедри хімії Хмельницького національного університету
 Керівник проекту Бобровський О.В.
(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом вищого навчального закладу від « 1 » 03 2023 р., № 5

2. Строк подання студентом закінченої роботи 20 червня 2023 р.

3. Вихідні дані до роботи Дипломна робота творча, авторська робота
Фотозна для кафедри хімії

4. Зміст пояснювальної записки (перелік питань, які потрібно розробити)
Вступ, Розділ 1, Розділ 2, Розділ 3, Висновки, Перелік посилань, Додатки

5. Перелік графічного матеріалу (з точним зазначенням обов'язкових креслень)
Ескізи, Фінальні варіанти

6. Консультанти розділів проекту

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Підпис, дата	
		завдання видав	завдання прийняв
	—		

	—		
	—		
	—		
	—		
	—		
	—		
	—		

7. Дата видачі завдання _____

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів дипломного проекту	Строк виконання етапів проекту	Примітка
1	<i>Вибір джерела творчості та формулювання теми кваліфікаційної роботи</i>	<i>лютий 2023 р.</i>	-
2	<i>Формування пакету вихідних даних; - аналіз сучасних тенденцій дизайну для обраного проекту</i>	<i>лютий 2023 р.</i>	<i>- розділ 1 ПЗ</i>
3	<i>Композиційний аналіз джерела творчості та виділення його характерних ознак</i>		
4	<i>Композиційна розробка ідей майбутньої фотозони: - обґрунтування та вибір можливих композиційних елементів та їх стилізація; - обґрунтування та вибір можливих композиційних принципів та засобів зв'язків для композиційних елементів; - розробка ескізів, ідей для фотозони</i>	<i>березень-квітень 2023 р.</i>	<i>- розділ 2 ПЗ; - 3 ескізи логотипу</i>
5	<i>Творча розробка колекції нових моделей одягу: - розробка варіантів дизайнерських рішень фотозони - розробка варіантів шрифтів - розробка додаткових деталей для декорування фотозони</i>	<i>травень 2023 р.</i>	<i>- розділ 3 ПЗ; - 10 ескізів фотозони - худ. проєкт;</i>
6	<i>Оформлення художнього проекту роботи</i>	<i>травень 2023 червень 2023 р.</i>	<i>- готова фотозона; - додатки до ПЗ</i>
7	<i>Розробка і оформлення плакату роботи</i>	<i>червень 2023 р.</i>	<i>- плакат</i>

Студент

_____ (підпис)

Д.Кухар

_____ Ініціали, прізвище

Керівник проекту

_____ (підпис)

О.Бобровський

_____ Ініціали, прізвище

Анотація

на тему: “Художнє проєктування графічного оформлення аудиторії кафедри хімії Хмельницького національного університету”

“Дизайн”

студентки групи ГДР–19–1 Кухар Д.В.
керівник – старший викладач Бобровський О. В

Обсяг пояснювальної записки – 44 с., 7 рис., 16 джерел

ФОТОЗОНА КАФЕДРИ ХІМІЇ ХНУ

В сучасному світі фотозони набувають шаленої популярності і необхідності. Це не тільки гарне оформлення фотографій, а й цілі спогади.

Важливим аспектом є те, щоб проєкт був цікавим, якісним, яскравим, привабливим з урахуванням потреб і прохань споживача. Головною ідеєю є розробка проєкту як фоном для майбутніх фотографій студентів-науковців та мотиваційним сленгом для навчання здобувачів освіти.

(дата)

(підпис)

Зміст

	5
1. Обґрунтування вихідних даних до проектування об'єкта	8
1.1 Характеристика об'єкта проектування	
1.2 Аналітичне дослідження вимог до дизайну об'єкта	10
2. Ретроспектива теми	13
2.1 Історичний огляд ретроспективи дизайну об'єктів обраного напрямку	
2.2 Огляд досягнень відомих художників-графіків і дизайнерів, що працювали над подібною темою	18
3. Творча розробка дизайну об'єкта проектування	27
3.1 Вибір та обґрунтування концепції дизайну об'єкта проектування	
3.2 Розробка варіантів творчих ідей	29
3.3 Обґрунтування розробки головної ідеї дизайну об'єкта проектування	32
Висновки	34
Перелік джерел посилання	35
Додаток А	38
Додаток Б	40
Додаток В	43
Додаток Г	44

ВСТУП

Актуальність теми обумовлена з розвитком сучасних тенденцій та інновацій графічного дизайну у глобальних процесах. Графічний дизайн існує у багатьох сферах і допомагає комунікувати, інформувати, розважати та ін.

Мета дипломної роботи – розкрити основні тенденції графічного проектування фотозони в аудиторії кафедри хімії.

Завдання дипломної роботи – визначити особливості проектування фотозони, аналіз походження та історії, збір потрібної інформації для подальшої роботи, вибір концепції дизайну, розробка різних варіантів та вибір найкращого

Об'єктом є художнє проектування, предмет – розробка композиції. В сучасному світі фотозона є важливим оформленням фотографії на різну тематику - чи то сімейна фотографія, корпоративна, святкова, весільна тощо. Це надає яскравості, контрастності, привабливості фотографіям, як пам'ять про кращі моменти життя. Часто фотозони оформляються з використанням різних атрибутів і декорацій, які додають атмосфери і роблять фотосесію незабутньою. Також фотозони є не лише зроблені власноруч, а й можна знайти в більшості великих містах і туристичних зупинок.

1 ОБГРУНТУВАННЯ ВИХІДНИХ ДАНИХ ДО ПРОЄКТУВАННЯ ОБ'ЄКТА

1.1 Характеристика об'єкта проєктування

Фотозона – це простір для організації фотосесій. Стильні, красиві фони дають великі можливості для створення цікавих фотографій. Крім того, це зробить будь-яку кімнату красивішою.

Як правило, декоративні фони оформляють різними способами. Але в будь-якому випадку настрій зйомки повинен відповідати тематиці урочистого заходу.

Каркас фотозони складається з повного комплекту труб і кріплень. За допомогою цієї техніки складання деякі деталі можна швидко замінити, якщо вони вийшли з ладу. При необхідності розміри конструкції і її форму можна легко змінити.

Напевне, будь-хто, хто відвідує ту чи іншу подію, відчуває вільність або інстинктивне бажання фотографувати. Незалежно від того, весілля чи церемонія нагородження, довготривалий ювілей чи день народження, велика ніч вимагає фотозони. Красива фотозона - це пам'ять про хороший і веселий відпочинок. Пам'ять про найкращі дні життя, веселі події.

Також фотозона корисна в бізнесі. Зараз у більшості магазинів, бутиків, розважальних центрів, кафе/ресторанів є фотозона, що дуже зручно в епоху соціальних мереж та Instagram. І можна сказати, що фотозона дуже сприятливо впливає на транспортний потік і атмосферу приміщення. Зрештою, позування робить людину трохи розкутішою та більш відкритою для нових друзів і знайомих. Перевага корпоративної фотозони в тому, що клієнти можуть у будь-який момент дізнатися про компанію по фотографіях, одним словом, це безкоштовний піар-хід.

Історія виникнення фотозони пов'язана з розробкою фотобудки. Ця історія зручного поєднання камери, пристрою для друку фотографій і платіжної машини повертає нас у 1889 рік, коли французький винахідник Теофіл Енгельберт запатентував першу діючу автоматичну камеру. У тому

ж році він був виставлений на Всесвітній виставці в Парижі. Але завдяки зусиллям американського винахідника Анатолія Марко Джозефа вона вперше з'явилася на Бродвеї (Нью-Йорк, США) у 1924 році у вигляді камери – торгового автомата. Його перша автоматизована фотозона називалася «фотоматон». Цей початковий бізнес виявився дуже успішним. За перші 6 місяців роботи послугами Fotomaton скористалися 280 000 людей у Нью-Йорку! Фотозони Анатолія Джозефа були настільки популярні, що ні Велика депресія, ні Друга світова війна в США не змогли зупинити комерційний успіх компанії photomaton. Сьогодні, з домінуванням цифрової фотографії, можливості сучасних фотоапаратів значно розширилися. Зараз вони часто навіть не схожі на будку і більше схожі на портативний пристрій. Якісні зображення можна отримати не тільки при фіксованій фокусній відстані, але і в межах певної фотозони. Можливість персоналізації (кастомізації) фотографій завдяки використанню фільтрів, фотоефектів, брендування.

У теперішній час фотозона стала мобільною і її часто використовують на різноманітних заходах: весіллях, форумах, днях народженнях, ювілеях, конференціях, спортивних змаганнях тощо. Добре те, що окрім цифрових фотографій люди отримують ще й роздруковані фотографії, яких сьогодні стає все рідше. Часто фотографії фірмові: додають дату, імена нареченого і нареченої, фірмові логотипи та написи.

Фотобокс дозволяє друкувати фотографії 10*15, фотострічки 5*15, що вважається найпоширенішим форматом. У деяких випадках можливі інші співвідношення: 15*20.

Фотографії, зроблені за допомогою фотокамери, не збігаються з фотографіями, зробленими фотографом. Фотографи фотографують з різних ракурсів, і іноді люди не знають, як краще позувати, щоб сподобатися собі на фото. Натомість під час зйомки в фотокабінці ви можете миттєво побачити себе на екрані та робити удари як завгодно. Тут можна відчутися більше розслабленим.

Фотореквізит – це додаткові аксесуари (вуса, губи, окуляри, вуха тощо), які роблять фотографії цікавішими. Багато компаній створюють власний фірмовий реквізит. Хеш-теги з дерева дуже популярні.

Instaprinter – це дещо інший сервіс. Тут люди не фотографуються в фотозонах. Вони фотографують себе, створюють пост із відповідними тегами в Instagram, а потім роздруковують таке фото. [2, 3, 4, 5]

1.2 Аналітичне дослідження вимог до дизайну об'єкта

Фотозони можна оформити різними способами відповідно до тематики та стилю вашого заходу. Однак при оформленні фотозони слід враховувати деякі загальні вимоги:

1. Дизайн теми. Фотозони повинні бути засновані на використаній тематиці заходу. Наприклад, якщо це весілля, вона може містити елементи, що відображають весільну тематику, наприклад, квіти, весільні капелюшки, весільні солодоці, каблучки наречених і т.д.
2. Використання контрастів та елементів: фотозона має бути яскравою та привабливою, щоб привернути увагу відвідувачів. Використовуйте яскраві кольори та привабливі елементи дизайну, щоб зробити фотозону більш фотогічною.
3. Розмір: фотозона повинна бути достатньо великою, щоб гостям було зручно фотографуватися. Вона повинна бути достатньо великою, щоб кілька людей могли позувати одночасно.
4. Освітлення: Якщо фотозона достатньо освітлена, то якість фотографій буде високою. Краще використати кілька джерел світла, щоб забезпечити найкраще освітлення фотопростору.
5. Фотозона повинна бути безпечною та довговічною. Потрібно переконатись, що міцні матеріали надійно закріплені та захищені від небезпек.

Не менш важливий етап - вибір стилю, відповідного бажаної тематики.

1. Вінтажний стиль: в цій фотозоні можна використовувати антикварні меблі, аксесуари та вінтажні прикраси. Цей стиль часто використовується на весіллях, випускних, тематичних вечірках. Він пропонує вишукану атмосферу з елементами епохи.
2. Мінімалістичний стиль: Мінімалістична фотозона може містити мінімум деталей, прості декорації та яскраві кольори. Також більше підійдуть пастельні тони для пейзажів і фону. Цей стиль підходить для стильних і сучасних заходів.
3. Пляжний стиль: фотозона в пляжному стилі може включати пляжні прикраси, лежаки, парасольки та різні пляжні аксесуари. Цей стиль ідеально підходить для вечірок у воді, біля басейну, на пляжі тощо.
4. Стиль стародавнього світу: області фотографій у стилі стародавнього світу можуть включати колони, вази та дерев'яні меблі, металеві прикраси, такі як штучне золото. Цей стиль ідеально підходить для вечірок і заходів на історичну тематику.
5. Карнавальний стиль: фотозона в карнавальному стилі може мати яскраві кольори, пір'я, маски та аксесуари, все буде виглядати неймовірно. Такий стиль підходить для вечірок у масках.
6. Дискотека, стиль 70-х. Для таких фотозон можна використовувати неонові вивіски, диско-кулі, танцювальні майданчики, бари, коктейлі та ін. Ідеально підходить для вечірок у клубах чи арт-просторах.

Це лише кілька варіантів, перерахованих для всіх доступних типів. Все по-своєму красиво і цікаво. Важливо пам'ятати, що кожна прикраса, зображення гостя та атрибут вписуються в певну тематику, щоб фото було унікальним та вражаючим, залишаючись при цьому гармонійним.

2 РЕТРОСПЕКТИВА ТЕМИ

2.1 Історичний огляд ретроспективи дизайну об'єктів обраного напрямку

Перше, що призвело до появи фотозон і фотоальбомів, це поява фотографії.

Фотографія, фотографія, фотографія і світлопис – сукупність науково-технічних засобів і прийомів, спрямованих на фіксацію окремих довготривалих зображень предметів за допомогою світла. Фотографія також є результатом фотографічного процесу – зображення, електронне зображення або зображення, отримане на якомусь матеріалі, переважно на липкому папері. Колекція фотографій називається альбомом. Для відтворення електронного зображення необхідне таке обладнання, як комп'ютер з монітором або проектором.

Фотографія зародилася на межі двох наук: оптики та хімії, тому що для отримання фотографії необхідно було вирішити два складних завдання. По-перше, потрібна спеціальна світлочутлива пластина, яка могла б приймати та утримувати зображення. По-друге, необхідно було знайти спеціальний прилад, який проектував би на цю пластину чітке зображення предмета.

Офіційною датою появи фотографії як мистецтва часто вважають 1839 рік.

Фотографії початку – середини XIX століття переважно портретні. На це є декілька причин. Технічно неможливо зняти кадри «в русі». Вплив має тривати від кількох хвилин до півгодини. Щоб отримати чіткий портрет, голову людини фіксують спеціальним пристосуванням. В іншому випадку обличчя, які виходять, будуть розмитими, і навіть з'явиться кілька голів. Є дуже мало фотографій тварин того періоду, яким важко сидіти чи стояти на місці.

Близько 1816 року з'явилася так звана камера-обскура. Такі камери відомі з давніх часів. У найпростішому вигляді це світлонепроникна коробка з невеликим отвором, щільно закрита з усіх боків. Якщо стіна навпроти отвору — матове скло, на ній з'явиться перевернуте зображення об'єкта перед камерою. Чим менший отвір, тим чіткіший і слабкіший контур зображення. Ефекти, які спостерігаються в камері-обскурі, захоплювали любителів природи протягом століть.

Вважається, що перша фотографія була зроблена в 1826 році французьким винахідником Нісефором Ньепсом на полірованій жерстяній пластині, покритій похідною нафти, яка називається юдейською смолою. Це було зроблено за допомогою камери, яка вимагала восьмигодинного впливу яскравого сонячного світла. Однак цей процес виявився в глухий кут, і Н'єпс почав експериментувати зі сполуками срібла на основі відкриття Йоганна Генріха Шульца в 1724 році про те, що суміш срібла та крейди темніє під дією світла. Латексні або вологі пластини дешевші, ніж срібні, і вимагають лише двох-трьох секунд експозиції. Це зробило їх кращими для портретної зйомки, яка на той час була найпоширенішим використанням для фотографії. Багато фотографій громадянської війни було зроблено на мокрих пластинах.

Замість того, щоб просто покривати пластину для зображення, ці вологі пластини використовують емульсійний процес, який називається колодійним процесом. Саме в цей час до камери додали сильфони, які допомагали фокусуватися.

10 серпня 1839 року в Парижі відбулися великі збори нових членів Академії наук. Тут повідомляється, що Дагер відкрив метод прояву та відновлення фотографічних зображень. Звістка шокувала сучасників. Весь світ обговорює можливості, які відкривають нові досягнення людського розуму. Французький уряд викупив секрети винаходу Дагера і призначив йому довічну пенсію в розмірі 6000 франків. Не забули й сина Ньєпса. Незабаром набори, зняті методом дагеротипії (цей метод отримав назву

дагеротипної фотографії), надійшли в продаж і, незважаючи на високу ціну, швидко розкупилися. Але незабаром публіка відчула сильне охолодження винаходу.

У Європі та Сполучених Штатах почалися експерименти з удосконалення оптичних, хімічних і практичних аспектів процесу дагеротипії, щоб зробити його більш придатним для портретів, найбільш ідеального застосування. Найперша відома фотостудія відкрилася в Нью-Йорку в березні 1840 року, коли Олександр Волкотт відкрив «Салон Дагера» для невеликих портретів, використовуючи ремінь Дзеркало камери, а не об'єктив. У той же період Йозеф Петцваль і Фрідріх Фойгтлендер з Відня працювали над кращими конструкціями об'єктивів і камер. Ахроматичні портретні лінзи, виготовлені Petzval, приблизно в 20 разів швидше, ніж прості меніскові лінзи паризького оптика Charles Chevalier і N.M.P. Lerebourg створено спеціально для камер Daguerre. У той же час Фойгтлендер зменшив громіздкий дерев'яний ящик Дагера до розміру, який мандрівники могли легко нести. Фойгтлендер запропонував ці цінні вдосконалення в січні 1841 року. Того ж місяця інший віденець, Франц Кратохвіла, позаштатно опублікував процедуру хімічного прискорення, у якій поєднання парів хлору та бромю збільшило чутливість пластини в п'ять разів.

У фотографії головну роль в отриманні зображень відіграє поєднання срібла з йодом, хлором і бромом. Під дією світла з'єднання руйнується і срібло виділяється у вигляді дрібних частинок, утворюючи речовину, ідентичну ртуті в дагеротипах. Якщо в пробірку з розчином кухонної солі налити кілька крапель нітрату срібла, то внаслідок реакції двох речовин утвориться білий молочний осад хлориду срібла. На сонячному світлі цей відклад на короткий час втрачає біле світло, стаючи спочатку фіолетовим, потім сірим і, нарешті, чорним. Справа в тому, що під впливом світла хлорид срібла розкладається, виділяючи при цьому металеве срібло. Однак ця зміна відбувається тільки в тих шарах, які знаходяться близько до світла.

Якщо додати до розчину кілька крапель натрій сульфату, більша частина хлориду срібла поступово розчиниться. Тільки листи світла, що виділяються під дією металевого срібла, не розчиняться. Ці відповіді представляють весь операційний процес фотографії.

Щоб підготувати фотопапір, візьміть гарний білий письмовий папір, змочіть його в 10% розчині кухонної солі, дайте висохнути і покрийте поверхню розчином нітрату срібла. В результаті на папері утворювався світлочутливий шар хлориду срібла. Готовий аркуш поміщали в світлонепроникну касету і фотографували таким же чином, як описано вище. При цьому після проявлення на папері з'являється видиме зображення предмета, але не прямо, а навпаки, тобто на найтемнішому з'являється найсвітліше місце, а найтемніше залишається світлим. Це відбувається тому, що скрізь, де фотошар піддається яскравому світлу, виділяється найбільша кількість чорного металевого срібла. Навпаки, там, де вплив світла незначний, залишається білий хлорид срібла. Зображення фіксували промиванням паперу в розчині сульфату натрію.

Але, мабуть, незручно працювати з такою фотографією, яка дає зображення, на якому світло і тінь повністю поміняні місцями. Використовується для отримання позитивних плівок. Для цього клали в темряві на аркуш чутливого фотопаперу в підставку для копіювання, накрили скляною пластиною та поставили на світло. Останній проникає в негативне зображення, розміщене зверху. Найлегше проходить через повністю світлі місця, слабше - через півтони і ледве проникає в тіні

Люди хотіли зберегти пам'ять про себе та своїх близьких, тому замовляли свої портрети у піонерів мистецтва фотографії. Навіть на початку замовити фотографа було дешевше, ніж найняти художника, що давало змогу не лише заможним, а й представникам середнього класу увічнити пам'ять про себе та своїх близьких.

На той час люди ще не виробили правил взаємодії з фотографією, тому відбувалися дивні речі. Наприклад, люди фотографуються з

померлими родичами. Померлі одягнені у свій найкращий одяг і позують для фотографій живими людьми.

Камери тієї епохи були важкими та важкими для транспортування, але бажання задокументувати історичні події подолато можливі перешкоди, і в середині 19 століття почали з'являтися перші фотозвіти.

Перша в історії військова фотожурналістика була знята на території сучасної України, на півострові Крим, який нині окупований Росією. Британський принц Альберт послав Роджера Фентона, засновника та голову Британського фотографічного товариства, зробити фотографії британських військ, які брали участь у Кримській війні 1853-1856 років. Однією з причин такої поїздки стала популярність серед населення британської участі в цьому конфлікті. Навесні 1855 року Фентон з помічниками і прислугою вирушив до Криму. Фотоапаратури було стільки, що довелося перевезти цілий фургон і прив'язати його до коней.

Попри неймовірну спеку й хворобу, Фентону вдалося повернути близько 350 фотографій. Невдовзі після повернення Фентона до Англії 312 із цих фотографій були виставлені на фотовиставці в Лондоні. Більшість цих фотографій є досить серйозними портретами британських солдатів. Якщо колись, за радянських часів, були чорно-білі фото, то за кордоном можна було отримати кольорові копії, але і чорно-білі, і кольорові фотографії просто розгорталися з чорно-білої або кольорової плівки.

У 1884 році Джордж Істмен з Рочестера, штат Нью-Йорк, розробив ксерогель на папері чи плівці, щоб замінити фотографічні негативи, щоб фотографам більше не доводилося носити з собою коробки з негативами та токсичні хімікати. У липні 1888 року фотоапарат Kodak компанії Eastman вийшов на ринок під гаслом «Ви натискаєте кнопку, ми зробимо все інше». Тепер будь-хто може зробити фото й залишити складну частину процесу комусь іншому. Фотографія вийшла на масовий ринок у 1901 році з появою фотоапарата Kodak Brownie.

Але життя і техніка йшли вперед. . Чорно-білі та кольорові фотографії тепер можна створювати з будь-якого носія. Вони перейшли від плівкового матеріалу до цифрового. Завдяки сучасним цифровим технологіям стало можливим отримувати фотозображення будь-якої якості, розміру та зовнішнього вигляду. [1, 7, 8, 9, 10]

2.2 Огляд досягнень відомих художників-графіків і дизайнерів, що працювали над подібною темою

Альберт Магнус відкриває нітрат срібла, який згодом використовується як фоточутливий матеріал у плівкових емульсіях. Георг Фабриціус (1516–71) відкрив хлорид срібла, який став основою для виробництва фотопаперу.

У 1727 році Йоганн Шульц, лікар з Галле, експериментував із розчином нітрату срібла та крейди. Коли на ємність з сумішшю потрапляє сонячне світло, її поверхня відразу чорніє. При струшуванні розчин знову стає білим. За допомогою шматочків паперу Шульц отримував контури поверхні рідини і, струшуючи їх, руйнував їх і отримував нові візерунки. Але ці початкові дослідження здалися йому цікавими. Минуло ще сто років, перш ніж властивість, яку він помітив, почали використовувати для виготовлення фотографічних негативів.

Одного разу Йоганнес Крістіан Фабриціус змішав кухонну сіль з розчином нітрату срібла, в результаті чого випав молочно-білий осад, який став чорним на сонячному світлі. Фабриціус досліджував це явище і повідомив у своїй книзі про метали 1556 року, що він отримав крізь лінзу зображення поверхні осаду, який тепер називають хлоридом срібла, і що зображення ставало чорним або сірим залежно від того, як воно освітлювалося протягом тривалого часу. промені сонця. Це перший експеримент в історії фотографії.

Наступна сторінка в історії фотографії пов'язана з ім'ям Томаса Веджвуда. Листя рослини він поклав на папір, змочений розчином нітрату срібла. Після впливу сонячного світла покриті листям частини паперу залишалися світлими, а освітлені – темніли. Результатом цього експерименту є білий контур на чорному тлі. Однак ці зображення слід розглядати лише при світлі свічок, оскільки вони псуються під сонячним світлом.

Веджвуд спробував просочити шкіру розчином і виявив, що зображення з'являються на ній швидше. У 1802 році Веджвуд опублікував результати своїх дослідів. Поступово він навчився отримувати контурні зображення на папері, шкірі та склі: протягом трьох хвилин – під сонячними променями, протягом кількох годин – у тіні. Але фотографії не витримують сонячного світла (вони не "виправлені").

Лише в 1819 році Джон Гершель відкрив речовину, яка фіксує зображення. У 1813 році французький художник Нісефор Ньєпс, який винайшов фотоапарат, почав експериментувати з фотографічними негативами. Близько 1816 року у нього виникла ідея використовувати так звану камеру-обскуру для отримання зображень предметів. Такі камери відомі з давніх часів. У найпростішому вигляді це світлонепроникна коробка з невеликим отвором. Якщо стіна навпроти отвору – матове скло, на ній з'явиться перевернуте зображення об'єкта перед камерою. Чим менший отвір, тим різкіший і слабкіший контур зображення. На жаль, перше зображення, отримане Ньєпсом у 1822 році, не збереглося. Так, його «Вид з вікна» (рис. 5), зроблений у 1826 р. камерою-обскурою на жерстяній пластині, покритій тонким шаром смоли, вважається першою фотографією в історії. Вплив яскравого сонячного світла тривав вісім годин.

Роджер Бекон (1219/1220–1292) використовував камеру-обскуру для безпечного спостереження за сонячними затемненнями, а Леонардо да Вінчі описав, як це працювало, у своєму Атлантичному кодексі (1502). Майстри Золотого віку голландського живопису, особливо Ян Вермеер,

використовували камеру-обскуру для досягнення фотодостовірності (хоча ця інформація не підтверджена).

Луї-Жак-Манде Дагер – професійний художник-декоратор для театру. Між 1822 і 1839 роками він спільно володів Діорамою в Парижі, аудиторією, де він і його партнер Шарль-Марі Бутон виставляли величезні картини розміром 45,5 на 71,5 футів (14 на 22 метри) із зображенням відомих місць та історичних подій. Партнери малюють сцену на напівпрозорому папері чи бавовняній тканині, і завдяки вмілому використанню мінливих світлових ефектів вона представляє яскраву та реалістичну картину. Пейзажі створюють грандіозні галюцинаторні розваги, приголомшливі ефекти *trompe l'oeil*, навмисно посилені відповідним музичним супроводом і розміщенням реальних об'єктів, тварин або людей перед намальованими пейзажами. У 1839 році сини Ньєпса і Дагера продали повні права на дагеротип і геліографію французькому уряду в обмін на довічну ренту. 19 серпня були опубліковані повні дані про роботу. Дагер написав брошуру з описом процесу «Історичні та описові звіти про різні процеси створення дагеротипів і діорам», яка миттєво стала бестселером; до кінця 1839 року було опубліковано 29 видань і перекладів.

Приблизно в той же час англієць Вільям Генрі Фокс Тальбот винайшов інший спосіб зйомки фотографічних зображень, який він назвав калотипією. Як опору для зображень Тальбот використовував папір, просочений хлоридом срібла. Тальбот отримав перший у світі негатив. Експозиція тривала близько години, а на знімку - загатовані вікна будинку Тальбота.

У 1839 році назва «Фотографія» була обрана Французькою академією як наймиліша з кількох варіантів.

Цей вдосконалений процес вперше був використаний у роботі шотландського пейзажиста Девіда Октавіуса Хілла та його партнера, єдинбурзького фотографа Роберта Адамсона. У 1843 році Хілл вирішив

намалювати груповий портрет священників, які сформували Вільну церкву Шотландії; загалом потрібно було понад 400 фігур. Сер Девід Брюстер, який дізнався про процес Тальбота від винахідника, порадив Хіллу використати нову технологію. Потім Хілл заручився допомогою Адамсона, і разом вони зробили сотні фотографій не лише членів церкви, а й людей з усіх верств суспільства. Незважаючи на те, що їм довелося витримати більше хвилини, поки їх няня позувала на відкритому повітрі під яскравим сонячним світлом, Хіллу та Адамсону вдалося зберегти бадьорість. В естетиці Хілла домінував стиль живопису того періоду з точки зору освітлення та пози, особливо в ручному малюванні; багато портретів Хілла показують руки наглядача, розміщені таким чином, що додають витонченості та динамічності темним частинам зображення. Фактично, багато його гравюр мають разючу схожість з полотнами сера Генрі Реберна та інших сучасних художників. Підтверджуючи художню якість типографіки, королівський академік Вільям Етті відтворив олійними фарбами набір, зроблений для нього Хіллом і Адамсоном у 1844 році, і відтворив його на виставці як автопортрет. Окрім офіційних портретів, партнери підготували серію фотографій рибалок Нью-Хейвена та Единбурга та їхніх дружин, а також архітектурні дослідження.

Першою жінкою-фотографом була ботанік Анна Аткинс. - британський ботанік і фотограф. Її вважають автором першої книги, ілюстрованої виключно фотографіями. За деякими даними, перша жінка, яка створила фото. Вона швидко завоювала репутацію відомого ілюстратора, створивши 250 малюнків для англійського видання «Породи мушль» Жана Батиста Ламарка (1822-1824). Анна Аткинс фотографувала водорості за допомогою методу ціанотипії, винайденого в 1842 році. У результаті цієї роботи вона видала першу в світі ілюстровану книгу з фотографіями: *British Algae: Cool Color Impressions*, з якої збереглося лише 12 томів. Потім вона співпрацювала зі своєю подругою Енн Діксон (англ. Anne Dixon, 1799-1864) над наступними двома томами серії «Британські

водорості», а також над іншими книгами, проілюстрованими її власними фотографіями — «Ціанобактерії Великої Британії та зарубіжне цвітіння». Рослини і папороті» (1854) та ін. Друк здійснюється ціанотипією. Папір просочують сумішшю цитрату заліза (III) і фероціаніду калію. Виявилося, що ця суміш чутлива до ультрафіолетового випромінювання (тому для друку потрібне пряме сонячне світло) і дає сині зображення. Чим більше світла на папері, тим темніший колір (під дією ультрафіолетових променів тривалентне залізо відновлюється до двовалентного, а після дії фероціаніду калію виходить блакитне забарвлення, яке називається берлінська лазур).

В Україні фотографія з'явилася приблизно в 1840-х роках, коли в Україну почали приїжджати іноземні фотографи, учасники щорічного Київського міжнародного ярмарку – «Контракту». Фотографи почали залишатися в Україні. Першими фотографами-поселенцями були французи Жак і Шарль-Поль Гербсти. У 1860-1890-х роках у великих містах, таких як Львів, Коломия, Одеса, Харків, Полтава тощо, відкриваються професійні фотоательє. До 1914 року в Києві працювало близько 70 комерційних фотографів.

Альфред Федецький (1857-1902) був одним із найвідоміших українських фотографів. Народився в Житомирі, закінчив факультет фотографії Віденської академії мистецтв і спочатку працював у Києві у фотоательє волинянина Володимира (Влодзімежа) Висоцького (1846-1894). Потім відкрив власну фотостудію в Харкові. Один із класиків художньої фотографії. Він фотографував відомих художників, коронованих осіб, чиновників, військових, дворян і городян. У фундаменті історико-культурного комплексу «Замок Радомисль» зберігається велика колекція фотографій харківської майстерні Альфреда Федецького.

Одним із перших фотографів у Галичині був Юліуш Дуткевич, який у 1870-х роках відкрив свою фотокомпанію у Львові та Коломиї, зробивши серію етнографічних світлин із Гуцульщини та Покуття, які експонуються на міжнародних фотовиставках і досі не втратили свою внутрішню цінність.

Відомим фотографом є українець Омелян (Еміль) Юркевич, який має фотоательє в Коломиї та Перемишлі. Австрієць Олександр Кейблер (1874-1964) також був добре відомий у фотографії. Він відкрив фотоательє спочатку у Львові, а потім у Коломиї, де фотографував останнього імператора Австро-Угорської імперії Карла Франца Йосифа I, світочів української та польської культури, покутян і хусурів.

Про життя Йосипа Кордиша збереглося дуже мало відомостей – навіть року народження. Достовірно відомо, що він мав принаймні дві фотостудії (одну в Києві, другу в Кам'янці-Подільському) і досить успішно займався цим бізнесом. Фотографією почав займатися в 1860-х роках. Він є штатним фотографом Київського університету Св. Володимира та членом Імператорського географічного товариства Південний Захід. Однією з найцікавіших частин спадщини Кордиша є його етнографічні фотографії. У 1880-х він сфотографував багатьох простих українців, більшість з яких були жителями Поділля. Відомий його Малоросійський етнографічний альбом, чимало фотографій Кордиша увійшли також до «Альбому російського костюму» — збірного зібрання майже сотні фотографів з усіх куточків імперії. Відомий також своїми пейзажними листівками Кам'янець-Подільський та Київ. Київська майстерня Кордиша була на Володимирській (у всякому разі, «будиночок Тамари навпроти театру»), а пізніше — на Хрещатику.

Карпенка-Карого почала викладати фотографію в Кіноакадемії імені Київської театральної академії, а у Львівській політехніці – техніку фотографії. У великих містах регулярно проводяться уроки фотографії для сімей. У Міністерстві культури Києва є експериментальна фотостудія. Виробництво фоточутливих матеріалів: виробництво плівки та широкоформатної плівки в м. Шостка Сумської області, фотопаперу - на заводах у Києві та Переяславі [сумнів - обговорення]. Фотоапарати вироблялися в Києві (фотоапарат «Київ» для 35-міліметрової плівки, оригінальна копія з німецької Zeiss «Contax») та під Харковом (фотоапарат

«ФЕД» для 35-міліметрової плівки, оригінальна копія з німецької «Leica»). У Києві виробляють ще дзеркальні однооб'єктивні камери «Київ-88» (6х6 см, яка спочатку копіювала шведську «Хассельблад») та «Київ-60» (6х6 см, яка спочатку копіювала німецьку «Пентакон Сікс») і виробляли камери «Київ-Вега» (для плівки 16 мм), «Київ-35» (для плівки 35 мм). Фотозбільшувачі виробляються у Дніпропетровську, освітлювальна апаратура у Києві (фабрика «КИНАП») та в Одесі, де також виробляють кіноапаратуру.

Роман Баран (1925-2004) – видатний український фотомитець і теоретик фотографії, який видав цінні спогади «Фотографія крізь життя» (2015).

І все ж найпопулярнішим і прибутковим бізнесом залишається портретна фотозйомка в студії. До 1914 року тільки в Києві було близько 70 комерційних фотографів, в Одесі їх кількість досягла 40. Навіть у маленьких містах є дві-три фотостудії. Ціна фотографії за півстоліття впала в десять разів. У 1850-х роках дагеротип коштував майже місячну зарплату, але на початку 1900-х пересічний міський житель міг дозволити собі купити власний відбиток. Процес зйомки був тривалим, з великою витримкою. Якщо ви рухаетесь, ви руйнуєте все. Тому обличчя молодого фотографа було злегка похмурим. Посмішка залишилася за кадром.

Зараз в Україні діє «Національна спілка фотохудожників України» (НСФХУ). Була заснована в Києві в грудні 1989 року. Сьогодні НСФХУ – велика організація фотомитців, творчі центри якої знаходяться в усіх обласних центрах України та Криму. У великих містах діють фотоклуби, основна мета яких – популяризація фотографії та фотомистецтва, сприяння творчому розвитку любителів фотографії..

Історія створення закритої коробки, де людина стоїть на самоті перед дзеркалом, пов'язана з ідеєю спростити, прискорити і здешевити процес фотографування документації. Ідея позбавити клієнта від збентеження перед незнайомою людиною, яка наводить на нього камеру і дає суворі

накази «рухайся вліво», «рухайся вправо», «підборіддя», «не моргай», «посмішка» — прийшла пізніше.

Етапи появи фотобудки:

1. 1888 — американці Едвард Пул і Вільям Поуп вперше спробували запатентувати автоматичну відеокамеру, але корпус не згорів.
2. 1889 — француз Теофіль Енгельберт, геніальний інженер, продемонстрував першу придатну для використання фотозону на Всесвітній виставці. На жаль, вона має небезпечну роботу і тому не досягає мас.
3. 1921 - Анатолій Йосипович, молодий фотограф російського походження, який іммігрував до США з Німеччини і називався Анатолій Ендрю Джозеф, знайшов інвесторів для проекту вдосконалення фотозон. «Сам перед дзеркалом» — це ідея спростити, прискорити та здешевити процес фотографування документів. Ідея позбавити клієнта від збентеження перед незнайомою людиною, яка наводить на нього камеру і дає суворі накази «рухайся вліво», «рухайся вправо», «підборіддя», «не моргай», «посмішка» – прийшла пізніше.
4. 1924 — на Бродвеї встановлено фотозону для громадського використання.
5. 1925 рік - фотозону щодня відвідує близько 1000 клієнтів протягом року, встановлено кілька фотозон.
6. 1927 – Анатоль Жозефо продав компанію за 1 мільйон доларів плюс довічні роялті.
7. Модна фотокабіна викликає ажіотаж не лише в США – по всій Європі до фотокабінок вишиковуються черги. Досі в музеї історії дбайливо зберігаються світлини світових зірок із фотозони: Одрі Хепберн, Сальвадора Далі та його музи Гали,

Мерилін Монро, Енді Ворхола, Джоді Маджіо, Трумена Гарсія Капоте. У Квентіна Тарантіно є приватна фотозона, куди він запрошує гостей на фото. [6, 9, 11, 12, 13]

3 ТВОРЧА РОЗРОБКА ДИЗАЙНУ ОБ'ЄКТА ПРОЄКТУВАННЯ

3.1 Вибір та обґрунтування концепції дизайну об'єкта проєктування

Для розробки проєкту було проведено ряд дослідження і збору інформації для подальшої роботи з дизайном фотозони. Основна вимога – це сучасність проєкту, зацікавленість, функціональність, яскравість.

Перед тим, як почати роботу, був проведений пошук вже готових схожих робіт від інших виконавців для натхнення та для зрозуміння головної ідеї.

"Хімія відчуттів", Фотозона – День Відкритих Дверей, 16.02.2019. У суботу, 16 лютого, хімічний факультет Київського національного університету вітав майбутніх науковців, їхніх батьків та викладачів на дні відкритих дверей, присвяченому сенсорній хімії. Кожен бажаючий зміг відчути себе справжнім хіміком, спостерігати за яскравими дослідженнями досвідчених викладачів, дізнатися більше про педагогічний процес навчання та зробити декілька фото на згадку. На фотографіях можна побачити учнів, одягнених в образі юних хіміків на фоні плакатів у різних стилях.

Кожний з них передає певну атмосферу, наприклад, плакат у стилі школа Гогвортса, що має емблему школи, різні хімічні елементи, знаки небезпеки тощо. Завдяки темному фону та золотавому контуру, передається певна таємничість та магія. На самій емблемі можна побачити чотири різних кольорів, кожний з яких містить певні малюнки: оранжевий з молекулою; червоний з хімічними зв'язками; синій з божевільним науковцем; зелений з колбою хімічної речовини. Посередині виділяється знак «Н» - перша буква назви школи. У низу плаката зроблено щось подібне до цегли, пофарбованої в золотий металік.

Другий плакат зовсім відрізняється. Він більш яскравіший і контрастний. На ньому зображені також колби з різною речовиною, хмічні елементи та бризки. Можна відмітити на кожній фотозоні відмітки з хештегами День відкритих дверей 2019.

Познайомившись із замовницею, вона розповіла, що конкретно має бути у фотозоні. Головні елементи – це емблема кафедри хімії та хімічної інженерії та надпис, що несе з собою мотивуючу цитату. Все це має поєднуватись у жанрі графіті.

Найперші настінні розписи з'явилися в печерах тисячі років тому. Пізніше стародавні римляни та греки писали на будівлях свої імена та протестні вірші. Графіті також називають сучасними написами та малюнками на стінах будівель, метро, парканах тощо. Художній напрям міської субкультури другої третини 20 століття — початок 21с. Стріт Графіті задовольнив потребу в самовираженні певного творчого потенціалу. Перші графіті з'явилися в найбільшій частині району Нью-Йорка в 1960-х роках і поширилися по великих містах світу. Безробітні та підлітки в пошуках форми слави вибрали певний тег, який пишуть у публічних місцях, шокуючи розміром та яскравістю. Графіті-художники 1960-70-х років пробиралися вночі у вагони метро, вагони і стіни, розмальовуючи їх наборами букв, цифр і знаків. У 1980-х роках у США відкриваються художні галереї та комерційні підприємства з продажу творів мистецтва, що формує молодіжну моду на основі графіті – графіті, «відокремленого» від стіни як самостійного цілого.

Дискусії про те, чи є графіті мистецтвом чи вандалізмом, тривають досі. Дозволені графіті можуть бути мистецтвом, але вони стають злочином, якщо вони намальовані на чужій власності, сказав член міської ради Нью-Йорка Пітер Валлон. «У мене повідомлення про графіті-вандала», — сказав він нещодавно. «Ваша свобода слова закінчується там, де починається моя власність». З іншого боку, Фелікс, член берлінської організації «Reclaim Your City», сказав, що художники відбирають місто у рекламодавців для

публіки, а графіті символізують свободу, що робить місто більш динамічним.

Графіті з'явилися в Україні – на стінах будинків у Києві, Харкові, Одесі та Львові. Щоправда, правоохоронні органи не дозволяють розмальовувати пам'ятки архітектури та інші цінності, але загалом із розумінням ставляться до чарівності муралу. Молоді «художники-графіки», як правило, у віці 12-20 років, заносять свої шрифти та малюнки у скетчбуки і збираються в клубах для обміну думками. В різних містах України вони стали ознакою часу і невід'ємною річчю, символом сучасного міста.

Враховуючи те, якій аудиторії призначена фотозона (а саме для студентів), графіті як найкращий варіант для сучасної молоді. Нинішні настінні малюнки часто стають частиною громадських проєктів та ініціатив. Вони можуть відображати історію місця, піднімати важливі соціальні та політичні питання, а також сприяти зміні. Даний проєкт є не лише зоною для фотографій на свята чи конкурси, але й як мотивація для кожного дня, нових звершень. [14, 15, 16]

3.2 Розробка варіантів творчих ідей

Після ретельного дослідження і пошуку ідей, можна переходити до самої розробки проєкту.

Перший етап – розробка нової емблеми для кафедри хімії та хімічної інженерії. В оригіналі можна побачити зображення хімічних сполук, книгу з таблицею Менделєєва, колбу з краплею води та назви кафедри і університету. Старий дизайн містить багато деталей, але все дуже сильно прилягає одне до одного, навантажене, не читабельний текст в центрі емблеми. Краще зробити все більш мінімалістично, додати більше простору для легкості деталей але не втрачаючи оригінальні символи.

Роботи виконувались у таких програмах як Adobe Illustrator (розробка проєкту) та Adobe Photoshop (для презентації і вигляду фотозни на стіні кабінету кафедри хімії). Використовувалися інструменти «лінії», «перо», «еліпс» і «багатокутник». У всіх ескізах зображувались різні варіанти логотипу, розміщення та колір. У першому ескізі було видалено назву університету, видозмінено книгу та сполуки, мінялось положення назви кафедри та лінії, кількість кіл на лініях. Хімічні сполуки зображувались у вигляді фігури багатокутника навколо рисунка і слів.

Другий ескіз містив у собі колбу з речовиною посередині емблеми, але лінії збереглися з попереднього варіанту. Також у центрі всієї конструкції добавлялись геометричні фігури в різних кольорах, щоб виділити центральний малюнок. Було використано саме восьмикутник синього відтінку та коло червоного. Фігуру з сполуками було додано з попереднього ескізу.

Третій – авторський, повністю видозмінений. Він виглядає більш сучасніше, але відрізняється від оригіналу. У ньому зображено перевернуту колбу, навколо якої розміщені хімічні сполуки, але у вигляді різних груп. Він повністю характеризує спеціальність кафедри. Усі елементи малювались «пером».

З назвою кафедри теж була окрема робота. У всіх варіантах був використаний шрифт Century Gothic Regular. Він не містить зарубок, простіший і свіжий, часто використовується в рекламі, тому гарно підходить до цього образу.

Можна замітити різні кольори фону. Це було зроблено для презентаційного показу рисунків з різними кольорами контуру: вигляд білих контурів на темному фоні та чорних на світлому.

Поспілкувавшись з замовницею, дійшли до вибору другого варіанту першого ескізу. Він найближчий по образу до оригіналу, але є більш свіжішим та новішим. Усі елементи гармонійно поєднуються між собою,

містять простір. Головний акцент стоїть на назві та рисунку, додаткові елементи розміщені навколо зображення.

Наступний етап – розробка основної частини фотозони. Головною задумкою є розміщення цитати, яка повинна містити рисунок, що пов'язана з хімічною наукою. За цитату було взято «Наука – це магія, яка працює!» та «Think like a proton – always positive». Використовувалися такі інструменти як «ліній», «перо», та «еліпс». Перший ескіз є зарисовкою всіх елементів. У двох варіантах вони розміщені вертикально, де протон знаходиться посередині тексту. Зображення рисунку було взято з сайту Pinterst та був дещо видозмінений. Далі добавляється колір для яскравості і акцентування, також підбиралось краще розміщення символів. У четвертому та п'ятому ескізах протон замінили на рисунок колби з киплячою речовиною червоного кольору. Ідея самого символу авторська. Останній ескіз відрізняється цитатою на англійській мові та підібрано попередній рисунок. У всіх варіантах емблема знаходиться унизу всієї конструкції. Із шрифтів використано Poiret One Regular, KyivType Sans Thin, Ink Free Regular.

Найкращим ескізом обрано останній варіант, так як воно несе собою мотивуючий поклик. Але далі робота складалась з підбором шрифту. Серед них були Myriad Pro Regular, Menhir Regular, Playfulist Regular та Kelson Sans BG Regular. Спочатку була ідея помістити два рисунка протона у тексті замість деяких букв «О». Також перемістилась емблема наверх цитати, щоб акцентувати увагу і на саму кафедру. В подальшому процесі рисунок залишили на місці біля слова «Proton». Найбільш вдалим шрифтом став Playfulist Regular (3 варіант), він краще підходить по стилістиці жанру графіті.

У фінальній розробці фотозони було додано з двох сторін декор з рисунків сполук та колб, виконані інструментами «перо» та «еліпс». Вони заповнюють пустий простір на стіні і водночас підкреслюють усю тематику фотозони. Сам проєкт був реалізований на стіні кабінету хімії. Матеріали

для малювання використовувалися акрилові фарби. Акрил гарно підходить для декорування різних матеріалів, швидко засихає та не змивається водою.

Виконана робота готова до своєї головної функції – фотографування.

3.3 Обґрунтування розробки головної ідеї дизайну об'єкта проєктування

Дослідження різних джерел, стилів, різні проєкти інших виконавців, концепції, сучасні тенденції надали поштовх до створення власної фотозони, яка буде нести собою певний сенс, настрій, атмосферу.

Головною ідеєю самої концепції проєкту полягає в тому, що це не тільки чудова фотозона для тематичних фотографій, а й повсякденний «привіт» для мотивації в навчальному процесі студентів. Також це гарний декор, що заповнює пусті та нудні стіни кабінету.

Функція цієї фотозони як фон для майбутніх фотографій, а як було зазначено раніше, це гарні спогади про чудові часи, це пам'ять для студентів, що проводили час у навчальному закладі. Для цього і було запроектовано яскравий і контрастний фон.

Зручність фотозони полягає в тому, що вона не заважає навчальному процесу, так як стіна, на якій вона зображена, знаходиться за спинами парт і тому не відволікає студентів, вони її бачать лише коли заходять в саму аудиторію. Її не потрібно переносити, так як вона завжди є на місці і може використовуватись багаторазово. Також вона велика по розміру, тому на групових фотографіях її буде добре видно. Єдиний мінус цієї фотозони, якщо вона надійсть користувачам, прийдеться замальовувати всю стіну однотонною фарбою для подальшого використання інших цілей.

Головними деталями є сам дизайн, який має відповідати тематиці, повинен нести певну атмосферу, емоцію. Жанр графіті є молодіжним та цікавим, тому чудово підійшов по потребам користувачів.

ВИСНОВКИ

Сьогодні фотозона є невід'ємною частиною сучасної фотографії, що дозволяє створювати оригінальні та креативні знімки. Перші фотографії середини 19 століття були переважно портретними, оскільки технічні обмеження ускладнювали фотографування рухомих об'єктів. Розвиток фотографії призвів до появи фоторепортажів, завдяки яким можна зафіксувати історичні події. З часом фотозони та фотоальбоми набувають все більшого значення в індустрії подій, реклами та соціальних мереж для створення атмосфери, розміщення бренду та заохочення взаємодії з аудиторією.

При оформленні фотозони слід враховувати кілька важливих вимог. По-перше, дизайн повинен відповідати тематиці і стилю заходу. Використання яскравих кольорів та елементів, що привертають увагу, і подбати про те, щоб фотозона була достатньо великою для комфортної зйомки. Не треба забувати про освітлення та охорону фотозони.

З точки зору стилю та жанру, є багато варіантів, які можна спробувати. Від вінтажу та мінімалізму до пляжної та карнавальної тематики – все залежить від креативності та тематики заходу.

Оформлення фотозони — чудовий спосіб створити привабливий фон для фото та подарувати своїм гостям незабутні враження. Зробіть свою фотозону центром уваги та створіть чудові спогади для всіх присутніх.

З часом фотозони та фотоальбоми набувають все більшого значення в індустрії подій, реклами та соціальних мереж для створення атмосфери, розміщення бренду та заохочення взаємодії з аудиторією.

Розробка власної фотозони є чудовим досвідом, який можна буде ділитись з тими, кого це зацікавить. Цікаво було знаходити роботи різних виконавців, надихатись стилістикою, ідеями.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ПОСИЛАННЯ

1. Фотографія [Електронний ресурс] : Вікіпедія. - Електронні дані - 2022 р. - Режим доступу:
<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A4%D0%BE%D1%82%D0%BE%D0%B3%D1%80%D0%B0%D1%84%D1%96%D1%8F>
2. Фотобудка [Електронний ресурс]: Вікіпедія. - Електронні дані - 2019 р. - Режим доступу:
<https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A4%D0%BE%D1%82%D0%BE%D0%B1%D1%83%D0%B4%D0%BA%D0%B0>
3. Фотозона [Електронний ресурс] : Nehomesdeaf. - Електронні данні - 2022 р. - Режим доступу: <https://nehomesdeaf.org/sovety-i-rekomendacii/fotozona/>
4. Що таке фотобудка, які вони бувають і в чому їх переваги [Електронний ресурс] : SmilePhotoBooth. - Електронні дані - 2018 р. - Режим доступу <https://smilebooth.com.ua>.
5. Історія фотобудки – від винаходу до сучасної популярностісЬому світі, особливо на ярмарках, карнавалах та інших заходах. [Електронний ресурс] : HoneyPro. - Електронні дані - 2010 – 2023 р. - Режим доступу: <https://honeypro.com.ua/uk/istoriya-fotobudki-vid-vinaxodu-do-suchasno-populyarnosti/>
6. A BRIEF HISTORY OF PHOTOGRAPHY [Електронний ресурс] : PictureCorrect. - Електронні данні – 2003- 2023 р. - Режим доступу: <https://www.picturecorrect.com/history-of-photography/>
7. Історія фотографії як бажання зупинити мить [Електронний ресурс] : Фурман Олексій // Медідрайвер. - Електронні дані – 2013 р. - Режим доступу: <http://mediadriver.online/foto/istoriya-fotografiyi-yak-bazhannya-zupiniti-mit/>
8. Фотографія: історія виникнення та розвитку [Електронний ресурс] : Факультет математики, природничих наук та технологій. - Електронні

- дані – 2023 р. - Режим доступу: <https://phm.cuspu.edu.ua/nauka/naukovo-populiarni-publikatsii/967-fotohrafii-istoriia-vynyknennia-ta-rozvytku.html>
9. History of photography [Електронний ресурс] : Encyclopedia Britannica. - Електронні дані – 2023 р. - Режим доступу: <https://www.britannica.com/technology/photography/Documentary-photography>
 10. A Brief History of Photography and the Camera photography [Електронний ресурс] : Spruce Crafts. – Режим доступу: <https://www.thesprucecrafts.com/brief-history-of-photography-2688527>
 11. Анна Аткинс [Електронний ресурс] : Вікіпедія. - Електронні дані – 2022 р. - Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%BD%D0%BD%D0%B0_%D0%90%D1%82%D0%BA%D1%96%D0%BD%D1%81
 12. Анна Аткинс – метод створення ілюстрацій [Електронний ресурс] : Відповіді на питання. - Електронні дані – 2015 - 2022 р. - Режим доступу: <https://zkan.com.ua/yak/anna-atkins-metod-stvorennja-iljustracij.html>
 13. Світлопис на згадку. З чого починалася українська фотографія [Електронний ресурс] : Амнезія. - Режим доступу: <https://amnesia.in.ua/early-photographers>
 14. The history of graffiti [Електронний ресурс] : British Council. - Електронні дані – 2022 р. - Режим доступу: <https://learnenglishteens.britishcouncil.org/skills/reading/b2-reading/history-graffiti>
 15. "Хімія відчуттів", Фотозона - День Відкритих Дверей [Електронний ресурс] : Facebook. - Електронні дані – 2019 р. - Режим доступу: <https://www.facebook.com/media/set/?set=a.2189013287852399&type=3>
 16. Графіті [Електронний ресурс] : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України. - Електронні дані – 2023 р. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26856>

ДОДАТОК А

Рисунок А1 – Ескізи емблеми кафедри хімії та хімічної інженерії

Рисунок А2 – Фінальний варіант емблеми

ДОДАТОК Б

Рисунок Б3 – Нарис фотозони з емблемою

Рисунок Б4 – Ескізи фотозони з емблемою

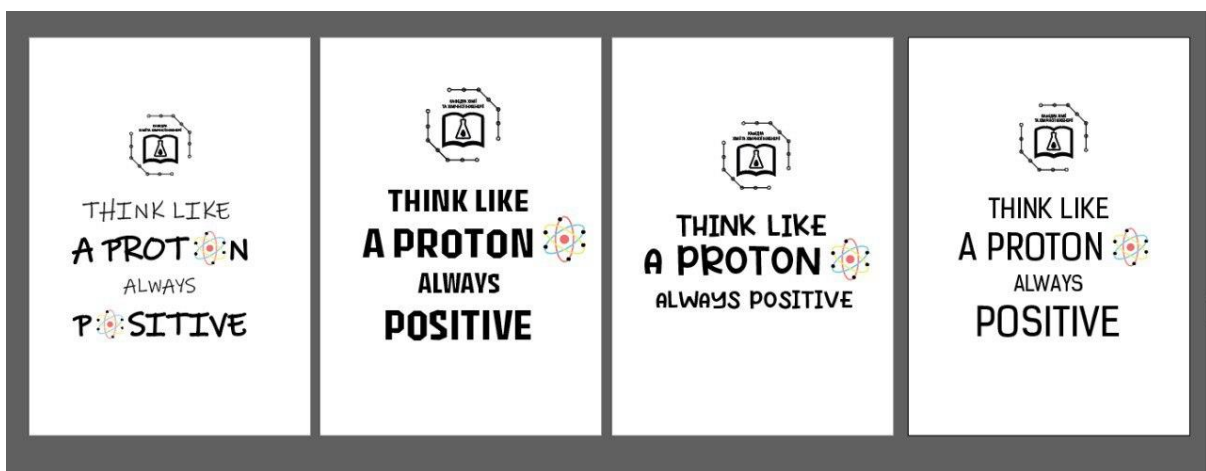

Рисунок Б5 – Підбір шрифту перед фінальним варіантом

ДОДАТОК В

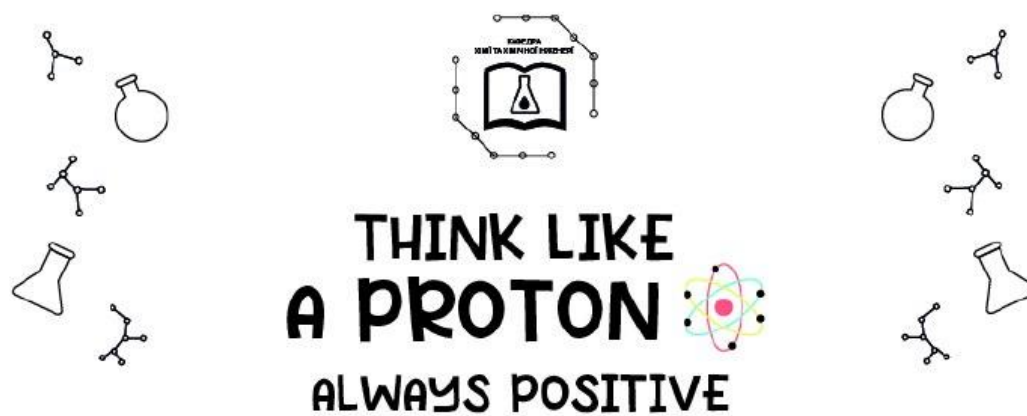

Рисунок В6 – Фінальний варіант фотозони

ДОДАТОК Г

Рисунок Г7 – Вигляд фотозони на стіні аудиторії